

Til § 35

Forslaget til § 35 om viderespredning af radio- og fjernsynsudsendelser i kabelanlæg svarer – bortset fra bestemmelsen i stk. 5 – til de gældende bestemmelser i ophavsretslovens § 22 a og fotografilovens § 11 a, således som disse blev gennemført i 1985 og justeret i 1989.

Forældelsesreglen i den gældende lovs § 22 a, stk. 5, er overført til den generelt formulerede forældelsesregel i lovforslagets § 49. Kulturministerens hjemmel til at fastsætte nærmere regler om vederlagsopkrævningen, jf. stk. 4, 3. pkt., i ophavsretslovens § 22 a og fotografilovens § 11 a, er overført til den generelt formulerede bestemmelse i lovforslagets § 47, stk. 2.

Bestemmelsen i forslaget til § 35, stk. 5, er ny. Efter stk. 5 finder bestemmelsen i stk. 1 om samtidig og uændret viderespredning af radio- og tv-udsendelser i kabelanlæg mv. ikke anvendelse på udsendelser i radio og fjernsyn, som foretages via kommunikations satellitter, medmindre der samtidigt sker direkte udsendelse til almenheden, samt på udsendelser, som sker i kodet form.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er satellit- og kabeldirektivet. Efter dette direktivs art. 8, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at viderespredning pr. kabel af radio- og tv-udsendelser fra andre medlemsstater på deres territorium sker under overholdelse af gældende bestemmelser vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder, og at en sådan viderespredning finder sted på grundlag af individuelle eller kollektive kontraktmæssige aftaler mellem indehavere af ophavsret eller beslægtede rettigheder og kabeldistributørerne. Direktivet skal i almindelighed være gennemført i national lovgivning senest den 1. januar 1995. Det fremgår dog af direktivets art. 8, stk. 2, at medlemsstaterne uanset bestemmelsen i art. 8, stk. 1 – indtil den 31. december 1997 kan opretholde lovbestemte licensordninger, som var gældende pr. 31. december 1991, eller som det utrykkeligt ved lov var muligt at indføre pr. denne dato.

Kulturministeriet har på denne baggrund overvejet, om den gældende lovbestemte licensordning efter ophavsretslovens § 22 a bør opretholdes indtil 31. december 1997, eller om den i direktivet indeholdte aftalelicenslignende ordning bør gennemføres allerede pr. 1. januar 1995.

Da den i direktivet indeholdte aftalebaserede ordning på en række punkter indeholder forskellige løsningsmuligheder, finder ministeriet det mest hensigtsmæssigt indtil videre at opretholde den gældende tvangslicensordning efter ophavsretslovens § 22 a

og benytte den mellemliggende tid til en nærmere undersøgelse af, på hvilken måde den fremtidige ordning skal tilrettelægges.

Det fremgår af bemærkningerne til den gældende ophavsretslovs § 22 a, at bestemmelsen ikke finder anvendelse for så vidt angår programmer, der alene distribueres ved hjælp af kommunikations satellitter, medmindre der samtidigt sker direkte udsendelse til almenheden. Bestemmelsen finder heller ikke anvendelse på programmer, som udsendes i kodet form.

Forståelsen af udtrykket »udsendes i radio og fjernsyn« er i nærværende forslag nærmere fastlagt i bemærkningerne til § 2. Da det i § 2 anførte afviger fra den forståelse af udtrykket »udsendelse i radio og fjernsyn«, som ligger til grund for licensordningen i den gældende lovs § 22 a, finder ministeriet det rigtigst, at det i selve lovteksten præciseres, at den lovbestemte licensordning efter lovforslagets § 35, stk. 1, ikke finder anvendelse på udsendelser i radio og fjernsyn, som sker i kodet form, og udsendelser som foretages via kommunikations satellitter, medmindre der samtidigt sker direkte udsendelse til almenheden. Forslaget til § 35, stk. 5, er udformet i overensstemmelse hermed.

Til § 36

Forslaget til § 36, stk. 1, om eksemplar fremstilling af edb-programmer svarer, med enkelte redaktionelle ændringer, til bestemmelsen i den gældende lovs § 11 a, der blev gennemført i 1989 og ændret i 1992. De redaktionelle ændringer består i, at bestemmelserne i den gældende lovs § 11 a, stk. 1-3, af systematiske grunde foreslås samlet i et enkelt stykke, jf. forslagens stk. 1, nr. 1-3. Bestemmelserne om ufravigelighed er som følge heraf samlet i forslaget til stk. 3.

Forslaget til § 36, stk. 2, er nyt. Som nævnt i bemærkningerne til § 12, stk. 2, finder Kulturministeriet, at der bør gennemføres et generelt forbud mod at fremstille eksemplarer af alle typer af værker, som er gjort tilgængelige for almenheden i digitaliseret form. Hidtil har et sådant forbud efter den gældende lovs § 11, stk. 2, nr. 3, kun eksisteret for litterære værker i form af edb-programmer. Efter denne bestemmelse er det ikke tilladt at fremstille eksemplarer til privat brug af edbprogrammer i maskinlæsbar form.

Forslaget til § 36, stk. 2, har til formål at give den, der har ret til at benytte et værk i digitaliseret form den samme begrænsede ret til at foretage eksemplarfremstilling og ændringer i værket, som i dag er gældende for edb-programmer. Det følger heraf, at den der er berettiget til at udnytte et værk i digitaliseret